

„II POLSKI SYNOD PLENARNY
– NOWE IMPULSY DLA PARAFII”

XII Sympozjum „Koinonia”
Łódź, 8-9 października 2001 roku

Jak zwykle w początkach października, gdy „ruszy” po wakacjach praca w parafiach, duszpasterze poszukujący dróg rozwoju dla życia swoich wspólnot parafialnych zgromadzili się na Sympozjum „Koinonia”. Ponad czterdzieści osób z całej Polski oraz z Niemiec zastanawiało się w dniach 8-9 X 2001 r. nad wezwaniami nowych czasów dla parafii. Miejscem spotkania była parafia Matki Boskiej Jasnogórskiej w Łodzi. Sympozjum zostało zorganizowane przez Instytut Formacji Pastoralno-Liturgicznej KUL, Katedrę Teologii Pastoralnej Szczegółowej PAT w Krakowie, Wyższe Seminarium Duchowne w Łodzi, Stowarzyszenie „Unia Kapłanów Chrystusa Sługi”, parafię Matki Bożej Jasnogórskiej w Łodzi oraz Ruch „Światło-Życie”. Tematyka podjęta na Sympozjum została zainspirowana przez fakt promulgacji dokumentów II Polskiego Synodu Plenarnego. Sympozjum patronował abp Władysław Zieliński, ordynariusz łódzki.

Było to już dwunaste z kolei spotkanie, na którym poddawane są pastoralnej refleksji tematy związane z parafią. Spotkania te zainicjował Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Gdy podejmował soborową inspirację budowania „żywego Kościoła”, zawsze zwracał się ku parafii. Dlatego już od samego początku oaz pojawiła się oaza rekolekcyjna dedykowana „Diakonii Wspólnoty Lokalnej”. Natomiast od końca lat siedemdziesiątych, inicjując szeroko zakrojony program ewangelizacyjny, podjął metodyczną refleksję i wysuwał konkretne propozycje dotyczące przekształcania tradycyjnego modelu parafii w model wspólnotowy wspólnot.

Właśnie w Łodzi dokładnie ćwierć wieku temu miało miejsce wydarzenie głęboko kształtujące do dziś świadomość nie tylko Ruchu „Światło-Życie”, ale całego Kościoła w Polsce. W Adwencie 1976 r. Sługa Boży ks. prof. Franciszek Blachnicki wraz z śp. ks. prałatem Kazimierzem Bałczewskim zainicjował rekolekcje ewangelizacyjne prowadzone metodami wypracowanymi w oazach, a skierowane do całej wspólnoty parafialnej. W ramach tego programu, już od 1977 r., Sympozja „Koinonia” stały się forum refleksji i upowszechniania posoborowego modelu parafii jako wspólnoty wspólnot.

Uczestnicy tegorocznego Sympozjum zostali wprowadzeni w podjętą na nim tematykę przez ks. dra Mirosława Kiedzicką z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie – biblistę, tłumacza, redaktora naukowego dopiero co opublikowanego ekumenicznego przekładu Nowego Testamentu na język polski. Przy okazji przypomnijmy, że Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki, idąc tropem adhortacji Pawła VI *Evangelii nuntiandi*, mocno akcentował konieczność współpracy ekumenicznej w dziele pierwszej ewangelizacji. Refleksja wykładowcy nad „koinonią”, biblijnym rozumieniem wspólnoty pierwotnego Kościoła, ukazała niezwykle dynamizm wspólnotowego życia pierwszych chrześcijan. Pierwsze ich wspólnoty, pra-

wzory dzisiejszych parafii, cechowało życie zaangażowane zarówno w ewangelizację, jak i dzieła miłosierdzia.

Kolejny wykład ukazał współczesną kontynuację tej dynamiki miłosierdzia poprzez przywrócenie w Kościele łacińskim stałego diakonatu. Dr hab. Marek M a r c z e w s k i, świecki teolog z Lublina, wykładowca jezuickiej Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignacjanum” w Krakowie, ukazał nie tylko historyczne korzenie tej posługi, ale także jej istotną rolę w realizowaniu posłannictwa Kościoła w świecie współczesnym. Świat bowiem oczekuje od Kościoła świadectwa miłosierdzia. Stanie się ono bardziej dynamiczne, gdy posługa ta zostanie konsekrowana poprzez święcenia diakonatu, udzielanego nie jako stopień przejściowy do prezbiteratu, ale na stałe. Diakon stały to nie „świecki ksiądz” – jak określiły go nie znające problematyki laickie media – ale jest to posługa w Kościele mająca własne oblicze. Nie jest to forma, jak niekiedy sądzono, zaradzenia niedostatkom powołań do kapłaństwa wymagającego celibatu. Jest to konsekracja do posługi miłosierdzia w Kościele, równoległej do posługi prezbiterów gromadzących lud, głoszących słowo i sprawujących sakramenty. Posługa ta jest spełniana na styku z życiem świeckim, najczęściej przez pracujących w świeckich zawodach. Stanowi ona przyszłość dla ożywienia świadectwa życia naszych parafii.

Kolejne zagadnienie, podjęte przez ks. dra Bogdana B i e l ę z Uniwersytetu Śląskiego, to omówienie propozycji II Polskiego Synodu Plenarnego dla budowania parafii wspólnotowej. Stanowią one skonkretyzowanie nauczania Soboru Watykańskiego II w odniesieniu do Kościoła w Polsce.

Ks. Roman L i t w i ń c z u k, moderator generalny Ruchu „Światło-Życie”, ukazał soborowe nauczanie odnoszące się do wspólnoty lokalnej – parafii jako wspólnoty służb i charyzmatów.

Z kolei ks. dr Jan M i k u l s k i z Tarnowa przedstawił zgromadzonym spojrzenie proboszcza na priorytety duszpasterskie określone przez Jana Pawła II w jego liście na trzecie tysiąclecie *Novo millennio ineunte*.

Ks. dr Stanisław S z c z e p a n i e c z PAT, autor szeroko znanych podręczników dla służby liturgicznej, opartych na dziesięcioletnim programie formacyjnym wypracowanym w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ubiegłego wieku przez Krajowe Duszpasterstwo Służby Liturgicznej, zaprezentował zrzęby *Ceremoniału parafialnego*, którym jest także zainteresowana Komisja Liturgiczna Episkopatu.

Uczestnicy sympozjum brali też udział w pracy zespołów, koordynowanej przez ks. dra Piotra K u l b a c k i e g o z Instytutu Formacji Pastoralno-Liturgicznej KUL. W grupach omawiano zagadnienia przedłożone podczas wykładów, próbowano określić sposób podjęcia wspólnego programu odnowy parafii. Szczególnym wydarzeniem było projektowanie przez jeden z zespołów rozkładu prezbiterium dla będącego jeszcze w budowie kościoła parafii goszczącej uczestników Sympozjum.

Liturgii eucharystycznej przewodniczyli ks. bp Ireneusz P ę k a l s k i oraz ks. bp Adam L e p a. Obradom towarzyszyła wystawa książek poświęconych parafii, przygotowana przez Bibliotekę Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi. Wieczorem zebrani uczestniczyli, wraz z ks. bpem Ireneuszem Pękalskim, w wieczorze wspomnień uczestników pierwszych parafialnych rekolekcji ewangelizacyjnych w 1976 r. i późniejszych tego typu inicjatyw podejmowanych w łódzkich parafiach.

Okazało się, że owoc tamtego dzieła szeroko rozlał się na nowe parafie, stając się dobrem całego Kościoła lokalnego i inspirując nowe doświadczenia w Polsce i poza jej granicami. Rekolekcje ewangelizacyjne, prowadzące do ożywienia osobistego spotkania z Chrystusem, wywarły na ich uczestnikach piętno trwające do dziś i owocujące różnorodną posługą w Kościele.

Tegoroczne XII Sympozjum „Koinonia” przyczyniło się nie tylko do pogłębienia bieżącej refleksji nad rozwojem naszych parafii, ale do zacieśnienia kontaktów służących tej sprawie.

Ks. Piotr Kulbacki